

บทที่ 6 การกลบเกลื่อนในปริจเฉทที่ต่างกัน

สำหรับในบทที่ 6 นี้ ผู้วิจัยจะเสนอผลการศึกษากลวิธีการกลบเกลื่อนในแต่ละปริจเฉท ว่ามีการใช้กลไกและรูปแบบภาษา รวมทั้งรูปภาษาที่ปรากฏอย่างไรบ้าง หลังจากนั้นจะสรุปผลการวิเคราะห์หรืออัตราการกลบเกลื่อนที่พบในแต่ละข้อมูลปริจเฉท ส่วนในตอนท้าย จะแสดงผลการเปรียบเทียบการกลบเกลื่อนที่พบในปริจเฉททั้งหมดที่ได้ศึกษาครั้งนี้

หลังจากวิเคราะห์กลวิธีการกลบเกลื่อนในภาพรวมของการสนทนาเรื่องเพศของคนไทย และแสดงผลไว้ในบทที่ 4 และ 5 มาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการแจกแจงนับการกลบเกลื่อนในข้อมูลปริจเฉทการสนทนาทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนคำประมาณ 23,805 คำ และพบว่า ผู้ร่วมสนทนามีการกลบเกลื่อนรวมทั้งหมด 922 ครั้ง จึงสรุปได้ว่า อัตราการกลบเกลื่อนที่พบในข้อมูลการสนทนาในงานวิจัยนี้ มีค่าประมาณร้อยละ 3.87 หรืออาจกล่าวได้ว่า ในคำพูดประมาณ 100 คำ ผู้ร่วมสนทนาจะมีการกลบเกลื่อนประมาณ 4 ครั้ง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละข้อมูลปริจเฉทแล้ว จะพบว่า ผู้ใช้ภาษาจะใช้กลไกการกลบเกลื่อนทั้ง 3 กลไกที่แตกต่างทั้งทางด้านจำนวนรูปแบบภาษา ความถี่ของรูปภาษาที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบภาษา รวมทั้งอัตราการกลบเกลื่อนด้วย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

6.1 การกลบเกลื่อนในปริจเฉทการสนทนาเรื่องเพศทางโทรทัศน์

ปริจเฉทการสนทนาทางโทรทัศน์ มีตัวแปรทางด้านปัจจัยปริจเฉทต่างๆ เป็นดังนี้

ช่องทางการสื่อสาร : โทรทัศน์

การเห็นหน้ากันของผู้ร่วมสนทนา : เห็นหน้ากัน

รูปแบบความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนา : แบบค่อนข้างใกล้ชิด

ผลการวิเคราะห์กลวิธีกลบเกลื่อนในข้อมูลปริจเฉทชนิดนี้ พบว่า มีการใช้รูปแบบภาษา แสดงการกลบเกลื่อนทั้งหมด 30 แบบ แบ่งตามกลไกการแทนที่รูปภาษา 9 แบบ กลไกการเพิ่มรูปภาษา 18 แบบ กลไกการลดรูปภาษา 1 แบบ และอีก 2 แบบที่เป็นทั้งกลไกการแทนที่และการเพิ่มรูปภาษา และพบว่า เป็นรูปแบบภาษาที่จัดเป็นกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ละเมิดหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนาครบทั้ง 4 ข้ออีกด้วย โดยมีรายละเอียดของรูปภาษาที่ปรากฏ เป็นดังนี้

6.1.1 สรรพนามต่างๆ

ได้แก่ สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง สรรพนามบุรุษที่ 3 เขา/เค้า เพื่ออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล และสรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ คือ หลายคน, บางท่าน และ บางคน

สำหรับปริศนากรรมการสนทนาประเภทนี้ ผู้วิจัยพบว่ารูปภาษา เรา เป็นสรรพนามที่ผู้ร่วมสนทนาทั้ง 3 คนในรายการโทรทัศน์ มักจะใช้เพื่อแทนถึงตัวเองและรวมทั้งผู้ชมรายการด้วย โดยที่คำกริยาที่ตามหลัง เรา จะเป็นคำกริยาประเภทใดก็ได้ ในขณะที่ สรรพนามที่เฉพาะเจาะจงถึงตัวผู้พูด ว่า ผม หรือ ดิฉัน นั้น พบว่า มักจะปรากฏร่วมกับคำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน เช่น คิดว่า ส่วนสรรพนามบุรุษที่ 3 เขา/เค้า จะใช้เพื่ออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลว่าไม่ใช่ของผู้พูด

ตัวอย่างที่ 47 (ดูภาคผนวก หน้า 142)

9) ช : ที่นี้ นะครับคุณหมอ. ที่เขาว่ากันว่า, ผู้ชายส่วนใหญ่ทั่วโลกเนี่ย, ไม่ค่อยจะชอบใช้ถุงยางอนามัย.

10) พ : ผมคิดว่า, อ่า, เรื่องนี้เป็นความรู้สึกที่คิดกันเอาเอง.

11) ช : อ้อ, ฮะ.

12) พ : เพราะว่า, ความชอบ, ไม่ชอบนี้, มันอยู่ที่จิต. หมายถึงว่า, ความคุ้นเคยและกิสภาพทางสังคมของแต่ละ, แต่ละองค์กรนะครับ. เพราะว่า, เรา เปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นนั้น. การวางแผนครอบครัวของเขาเนี่ยะ, ปล่อยละแปดสิบเก้า, เป็นถุงยางอนามัย. โดยที่, เอ่อ, ใช้ถุงยางอนามัยเป็นอุปกรณ์หลักเลยในการป้องกันไม่ให้มีลูกเพิ่มเติม.

6.1.2 คำรึนหูต่างๆ

คำรึนหูที่พบในสถานการณ์ปริศนากรรมนี้ มักจะเป็นคำรึนหูที่เป็นการกล่าวอย่างกว้างๆ เช่น อวัยวะ แทนคำว่า อวัยวะเพศ นอน แทนคำว่า มีเพศสัมพันธ์ ฯลฯ หรือศัพท์ในเชิงวิชาการ เช่น เพศสัมพันธ์ ช่องคลอด โสเภณี หรือหญิงบริการ ส่วนคำยืมในภาษาอังกฤษพบน้อย เช่น คำว่า รีแพร์

6.1.3 คำอุทาน

ผู้ร่วมสนทนาที่เป็นผู้ดำเนินรายการชาย มักจะใช้คำอุทาน เพื่อที่จะเน้นอารมณ์ ความรู้สึก และย้ำความสำคัญของสาระที่กำลังกล่าวถึงให้ดูจริงจัง เช่น คำว่า ไอ อ้อ แหม หรือ ไอ้ไอ

ตัวอย่างที่ 48 (ดูภาคผนวก หน้า 148)

114) ช : โอ้โฮ! .อย่างงี้, ถ้าเกิดเราแกะใช้ในห้องที่แสงสว่างไม่พออย่างงี้, เราจะทำยังไง. มันต้อง
ฟิล (feel) ต้องใช้ความรู้สึกเหรหอะ.

115) พ : ต้องมีความรู้สึกว่ามันเปลี่ยนทางไหนได้บ้าง.

116) ช : อ้อ.

117) พ : แต่ถ้ามันรูด, รูดมา, นิดนึ่งก็ได้เนะครับ. มีความรู้สึกว่ามันรูดลงได้. แล้วหลังจากนั้นก็
ร่วม.

118) ช : ร่วม. ได้แล้วนะฮะ.

119) ญ : เหตุผลอันนี้ด้วยไหมคะอาจารย์. ที่ทำให้เราต้องสอนเด็กวัยรุ่นก่อนเขาเอาไปใช้จริง.
เพราะว่าดูแล้วยังงี้, ครั้งแรกนี่.

120) ช : อ่า มันมีด้าน.

=ญ : จับดูอย่างที่อาจารย์ว่า.

121) ช : ด้านถูกด้านผิด.อ่า .ด้านผิดนี่. โอ้โฮ! ,รูดทั้งคืน.

6.1.4 คำลงท้ายแสดงความลังเลไม่แน่ใจ ได้แก่ การใช้คำลงท้าย มั่ง

6.1.5 คำกริยา ได้แก่

- คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน พบการใช้รูปภาษา คิดว่า, ถือว่า, เรียกว่า และ รู้สึก(ว่า)
- คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์ พบว่ามักตามด้วยคำกริยาแสดงอนาคตกาล จะ ด้วย ได้แก่ คำว่า น่า(จะ) คง(จะ) และ อาจ(จะ) และ สงสัยต้อง

6.1.6 คำวิเศษณ์ ได้แก่

- คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย พบรูปภาษา คือ ประมาณ และ ค่อย
- คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย ได้แก่ ส่วนใหญ่, มัก(จะ), จริงๆ, แน่ๆ

และ แน่นนอน

ตัวอย่างการใช้คำกริยาและคำวิเศษณ์แสดงการกลบเกลื่อน เป็นดังนี้

ตัวอย่างที่ 49 (ดูภาคผนวก หน้า 149)

149) ช : กลับเข้าสู่รายการชู้รักชู้รสนะครับ. มาเริ่มกันด้วย, ช่วงคุยกันเรื่องเพศเช่นเคยนะครับ. วันนี้เป็นเรื่องราวที่สาวๆนี่, มักจะมีความวิตกกังวล. สาวน้อยไม่ค่อยเท่าไร, แต่สาวใหญ่เนี่ย, เขาบอกวิตกกังวลกันมาก. ยิ่งใหญ่, ยิ่งวิตกเยอะ. (หัวเราะ)

150) ญ : ค่ะ. แหม!, เพราะว่าอาการที่ว่าเนี่ยนะคะ, ทำให้ผู้หญิงรู้สึกขาดความมั่นใจไปมากทีเดียวละค่ะ.

151) ช : ครับ.

152) ญ : แพนรายการเราก็เขียนจดหมายเข้ามาถามกันบ่อยนะคะ. ว่ามันจะไปเกี่ยวกับความสุขในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันหรือเปล่า.

153) ช : ครับ. จากมุมมองของผู้ชายอย่างผมนะครับ. คิดว่าเรื่องนี้, ไม่ค่อยได้เกี่ยวกับนะฮะ. ยกเว้นถ้าว่า, กรณีที่มีความ, เขาเรียกว่า. อ่า, รุนแรงมาก, เซเพียร์ (severe) นะฮะ. รุนแรงมาก. อ่า, ก็น่าจะมีผลกระทบกระเทือนกับชีวิตสมรส. อ่า, นะครับ.

6.1.7 วลีต่างๆ

ปริศนาในรายการโทรทัศน์ มีการกลบเกลื่อนโดยใช้กลไวยาษาในระดับวลีอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่

- นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ เช่น *หลายๆคู่*, *บางอัน* หรือ *อะไรบางอย่าง*
- วลีเน้นน้ำหนักความหมาย ได้แก่ *จริงๆแล้ว* หรือ *จริงๆ...* เช่น
“จริงๆแล้วผมว่า, โลกเจ้านี้โศกดีมากนะ”
- วลีแสดงการปรับหรือแก้ไขข้อมูลที่กำลังกล่าวมาก่อนหน้า เช่น *เอางี้ดีกว่า* ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 50 (ดูภาคผนวก หน้า 144)

41) พ : สมัยนี้นี่นะ, ถ้าผู้ชายอยากจะใช้ถุงยางอนามัยเนี่ย, อ่า, สมมุติว่าผมเป็น, เป็น, เป็นพ่อบ้าน

42) ช : ครับ.

= พ : ก็ไม่ต้องสมมุติหงะ. ผมก็เป็นพ่อบ้านอยู่แล้ว, เอางี้ดีกว่า.

- วลีแสดงการสรุปสาระหรือใจความสำคัญ เช่น *เขาเป็นว่า* หรือ *สรุปอย่างนี้*

ตัวอย่างที่ 51 (ดูภาคผนวก หน้า 151)

188) ช : ผมก็ยังไม่, โนม่น้าวเลยทีเดียวนะ. เอาเป็นว่าสมมติมันมีปัญหาเรื่องการไม่กระชับเกิดขึ้น.

189) พ: ครับ.

=ช : เอา. เอาสรุปอย่างนี้เลยนะฮะ. ไม่กระชับจริงๆเลย. นะฮะ. ทั้งสามมีภรรยา. ต่างก็กลุ่มอก กลุ่มใจกันทั้งคู่เนี่ย. จะเป็นไปได้ไหมครับว่า, ทำทางในการที่มีเพศสัมพันธ์นี้, จะ, จะช่วย. สมมติถ้า ในกรณีที่มีมันไม่กระชับจริงๆคุณหมอ..

- วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ได้แก่ การใช้ ใช่ไหม ตามด้วยคำลงท้าย ฮะ
- วลีแสดงการจบความหรือจบการให้ตัวอย่าง เช่น อะไอย่างนั้นนี่ / นั้นเงี้ย
- วิเศษณ์วลีแสดงความถี่ เช่น บางที หรือ แสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ เช่น ทั่วไป

6.1.8 ข้อความกำกับการสื่อสาร

การกลบเกลื่อนประเภทนี้ พบในผลัดการพูดของแพทย์เท่านั้น ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 52 (ดูภาคผนวก หน้า 146)

= พ : มันก็เป็นการปรุงแต่งเนาะ. รสชาติของ, เพศสัมพันธ์. ที่นี้, ฤงยางอนามัยของเมืองไทยเรา. ผมเรียนไว้เลยว่า, เป็นประเทศเดียวในเอเชียที่มีกฎหมายครอบ, ควบคุมคุณภาพฤงยางอนามัย. เพราะฉะนั้นฤงยางอนามัยของประเทศไทยจึงเป็นฤงยางที่ดีที่สุด^๕ในเอเชีย.

6.1.9 รหัสภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ พบในผลัดของผู้ดำเนินรายการชาย เช่น

ตัวอย่างที่ 53 (ดูภาคผนวก หน้า 148)

128) ญ : ต้องกลับอีกด้าน.

= พ : ตรงไปตรงมา.

129) ช : (หัวเราะ) ไดเร็คชั่น ฮาว ทู ยูส (Direction how to use) นะฮะ.

และ

ตัวอย่างที่ 54 (ดูภาคผนวก หน้า 150)

153) ช : ครับ. จากมุมมองของผู้ชายอย่างผมนะครับ. คิดว่าเรื่องนี้,ไม่ค่อยได้เกี่ยวกับนะฮะ. ยกเว้นถ้าว่า, กรณีที่,มีความ,เขาเรียกว่า, อ่า, รุนแรงมาก, เซฟเวียร์ (severe) นะฮะ. รุนแรงมาก. อ่า, ก็น่าจะมีผลกระทบกระเทือนกับชีวิตสมรส,อ่า,นะครับ.

6.1.10 อนุพากษ์หรือประโยคต่างๆ ได้แก่

- อนุพากษ์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล เช่น “ที่เขาว่ากันว่า,ผู้ชายส่วนใหญ่ทั่วโลกเนี่ย ไม่ค่อยจะชอบใช้ถุงยางอนามัย” (ดูภาคผนวก หน้า142)
- อนุพากษ์หรือประโยคซ้ำความหมาย เช่น การซ้ำความหมายของ ทำสาว, ทำรีแพร์,ทำกระชับ ในประโยค “ทำสาว.ทำรีแพร์.ทำกระชับนะครับ. สิ่งเหล่านี้ผู้หญิงหลายคนให้ความสนใจนะครับ. จะแก้ไขกันอย่างไรนะครับ. และความจริงนี้,สำคัญมากน้อยขนาดไหน...” (ดูภาคผนวก หน้า 150)
- อนุพากษ์หรือประโยคบ่งชี้ภาคแสดงที่ชัดเจน ได้แก่ การให้มุขยประโยค เช่น ผมว่า.... เพื่อกำกับหรือเน้นความในประโยคที่จะกล่าวถัดไป
- ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี เช่น ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย โดยข้อเท็จจริงก็คือ...
- ประโยคสื่อความหมายเกินจริง เช่น ในผลัดของผู้ดำเนินรายการชาย “ด้านถูกด้านผิด.อ่า ,ด้านผิดนี่. ไ้โฮ! รูดทั้งคืน” (ดูภาคผนวก หน้า 148)
- ประโยคแสดงความเปรียบเทียบอุปลักษณ์ เช่น การใช้ประโยค “พอเสร็จภารกิจแล้ว. กล้วยนี้จะเล็กลง” เพื่อสื่อความหมายว่า เมื่อมีเพศสัมพันธ์เสร็จแล้ว อวัยวะเพศของผู้ชายจะเล็กลง ในผลัดการพูดของแพทย์ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 54 (ดูภาคผนวก หน้า 149)

146) พ : อ่า, เวลาถอดนี่, ส่วนใหญ่,เขาแนะนำ 2 แบบ. แบบหนึ่งก็คือจับม้วนไว้,แล้วก็รูดเลย. รูดลงมาได้. อันที่สองก็คือจับขอบอย่างนี้,โดย,มันมี ,มันมีขอบยางอยู่ .จับขอบแล้วดึงออกมาได้เลย. ถึงตอนนั้น,คือ, เมื่อ, เมื่อกล้วย,พอเสร็จภารกิจแล้ว. กล้วยนี้จะเล็กลง.

- ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ได้แก่ การขึ้นต้นประโยคด้วย สมมติว่า หรือ เมื่อกล้วย และประโยคเงื่อนไข ถ้า...

- ประโยคสื่อความหมายแบบอ้อมค้อม พบว่า ผู้พูดมีการกลบเกลื่อนโดยเพิ่มข้อมูลที่เป็นประโยคแสดงการขอโทษ อย่างอ้อมค้อม ก่อนจะกล่าวประโยคที่ผู้พูดอาจรู้สึกว่าจะไม่สุภาพมากพอ เช่น

ตัวอย่างที่ 55 (ดูภาคผนวก หน้า 155)

= พ : ฮะ, เซื่อ. เซื่อนะฮะ. แล้วก็ซื้อมาใส่. ปัญหาที่มันเกิดขึ้นที่เราเจอก็คือว่า, มัน, อันที่หนึ่งนะครับ, ของพวกนี้เราไม่มีการพิสูจน์เลย, นะครับว่ามันมีอันตรายมาก, จาก, จากการที่มันเข้าไปทำให้เกิด, ผลที่ช่องคลอด. บางคนใช้แล้วเนี่ยนะครับ, ถึงขนาดที่เรียกว่าช่องคลอดถลอกปอกเปิก. แล้วก็, มาหาเรา. บางคนนี่นะ, ระเบิดกระเมี้ยนมาหากี่มีนะ, ต้องคุยกันตั้งนาน, เขาถึงได้, ยอมบอกว่า, เนี่ยเขาไปซื้อได้ยา. บางที, ผมขอโทษนะ, เขาใช้ยา. บางทีเขาเรียกว่า, ยาทำให้ผิวหลง.

- ประโยคสื่อความในเชิงตลกหรือ ล้อเล่น
ได้แก่ การที่ผู้พูดเพิ่มเติมสาระในเชิงทำให้ตลก ขบขัน ซึ่งทำให้เกิดการเบี่ยงเบนแง่มุมของประเด็นการสนทนาออกไปเดิมบ้างเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ผู้ดำเนินรายการชาย ซึ่งแสดงการกลบเกลื่อนโดยเพิ่มข้อมูลที่เป็นการล้อเล่นเพื่อเปรียบเทียบอาการที่ช่องคลอดไม่กระชับ ด้วยคำว่า ว้าเหว่ และ โหวงเหวง และหัวเราะในขณะที่พูด ดังนี้

ตัวอย่างที่ 56 (ดูภาคผนวก หน้า 150)

162) ช : คุณหมอคครับ. ถ้าคู่สามีภรรยา มีเพศสัมพันธ์กันแล้วรู้สึกว้าเหว่,

163) ญ : ไม่กระชับ.

164) ช : ว้าเหว่, โหวงเหวง, (หัวเราะ) ไม่กระชับ. (หัวเราะ) เองๆ นะครับ. สาเหตุนี้มาจากอะไรครับคุณหมอ.

- ประโยคแบบไม่สมบูรณ์
พบว่า ในปริจเฉทการสนทนาในรายการโทรทัศน์นี้ ผู้พูดมีการกลบเกลื่อนโดยใช้รูปประโยคแบบไม่สมบูรณ์อยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการละภาคแสดงหรือส่วนขยายของประโยค โดยที่ผู้ร่วมสนทนาอาจจะเป็นผู้ช่วยเติมในส่วนที่หายไป เช่น

ตัวอย่างที่ 57 (ดูภาคผนวก หน้า 150)

162) ช : คุณหมอบครับ.ถ้าคู่สามีภรรยา มีเพศสัมพันธ์กันแล้วรู้สึกว่ามี...

163) ญ : ไม่กระชับ.

สำหรับข้อมูลปริจเฉทในรายการโทรทัศน์นี้ พบว่า มีความถี่ของการกลบเกลื่อนทั้งหมด 259 ครั้ง โดยมีความถี่ของการใช้กลไกภาษาแสดงการกลบเกลื่อนชนิดต่างๆ 4 อันดับแรก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง ใช้ 51 ครั้ง
- 2) ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ใช้ 32 ครั้ง
- 3) คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์ คง นำ อาจ ใช้ 20 ครั้ง
- 4) คำอื่น ๆ ใช้ 18 ครั้ง

ผู้วิจัยได้สรุปกลวิธีการกลบเกลื่อนด้วยกลไกภาษาต่างๆ ไว้ในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 สรุปการกลบเกลื่อนในการสนทนาเรื่องเพศทางโทรทัศน์

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	แทนที่	1.สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา
		2.สรรพนามบุรุษที่ 3 เขา /เค้า
		3.ประโยคสื่อความหมายเกินจริง
		4.ประโยคแสดงความเปรียบเทียบอุปลักษณ์
	เพิ่ม	5.คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ
		6.คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน
		7.คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์
		8.คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย
		9.คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย
		10.วลีเน้นน้ำหนักความหมาย
		11.วลีแสดงการปรับหรือแก้ไขข้อความที่กล่าวมาก่อน
		12.อนุพจน์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
		13.อนุพจน์หรือประโยคบังคับที่ภาคแสดงที่ชัดเจน

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	เพิ่ม	14. ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลัก การหรือทฤษฎี
		15. ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์
ละเมิดเงื่อนไขเชิงปริมาณ	เพิ่ม	16. วลีแสดงการจบความหรือจบการให้ตัวอย่าง
		17. วลีแสดงการสรุปสาระหรือใจความสำคัญ
ละเมิดเงื่อนไขเชิงความสอดคล้อง	เพิ่ม/แทนที่	18. ประโยคสื่อความในเชิงตลกหรือ ล้อเล่น
ละเมิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ	แทนที่	19. สรรพนามแบบไม่มีชี้เฉพาะ
		20. คำรึหนู
		21. นามวลีแบบไม่มีชี้เฉพาะ
		22. วิเศษณ์วลีแสดงความถี่
		23. รหัสภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ
	เพิ่ม/แทนที่	24. ลำนวน สุภาษิต คำพังเพย
	เพิ่ม	25. คำอุทาน
		26. วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
		27. ข้อความกำกับการสื่อสาร
		28. อนุพจน์หรือประโยคซ้ำความหมาย
		29. ประโยคสื่อความหมายแบบอ้อมค้อม
	ละ	30. ประโยคแบบไม่สมบูรณ์

6.2 ปริศนาคำสนทนาเรื่องเพศในรายการวิทยุ

สำหรับปริศนาคำสนทนาในรายการวิทยุ มีตัวแปรทางด้านปัจจัยปริศนาต่างๆ เป็นดังนี้

ช่องทางการสื่อสาร : วิทยุ

การเห็นหน้ากันของผู้ร่วมสนทนา : ไม่เห็นหน้ากัน

ระยะห่างของความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนา : แบบห่าง

ผลการศึกษา พบว่า ปริศนาคำสนทนาเรื่องเพศในรายการวิทยุ มีการใช้รูปแบบภาษาที่แสดงการกลบเกลื่อนทั้งหมด 30 แบบ แบ่งเป็นกลไกการแทนที่รูปภาษา 8 แบบ กลไกการเพิ่มรูปภาษา 20 แบบ กลไกการลดรูปภาษา 1 แบบ และอีก 1 แบบที่ใช้ทั้งกลไกการแทนที่รูปภาษาและการเพิ่มรูปภาษา โดยรูปแบบภาษาเหล่านี้ จัดเป็นการกลบเกลื่อนที่ละเมิดหลักการให้ความ

ร่วมมือในการสนทนาครบทั้ง 4 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดของการใช้รูปภาพในแต่ละรูปแบบภาษาเป็นดังนี้

6.2.1 สรรพนาม

ได้แก่ สรรพนามบุรุษที่ 1 แบบไม่รวมผู้ฟัง *เรา* สรรพนามบุรุษที่ 3 *เขา/เค้า* เพื่ออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล และสรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ คือ บางท่าน บางคน และ หลายท่าน

การสนทนาในรายการวิทยุนี้ พบว่า แพทย์ผู้ตอบปัญหา จะใช้คำว่า *เรา* เพื่อแทนตัวเอง โดยไม่รวมถึงผู้ฟังรายการ ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาว่า เป็นการกลบเกลื่อนที่ผู้พูดแสดงตัวตนเสมือนเป็นตัวแทนของกลุ่มบุคคลอาชีพเดียวกัน คือ แพทย์ ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ให้ข้อมูลความรู้ หรือคำแนะนำแก่คนไข้

6.2.2 คำรึนหุประเภทต่างๆ

พบคำประเภทเดียวกับในปริจเฉทในรายการโทรทัศน์ คือคำ กว้างๆ เช่น *นอน แทน มีเพศสัมพันธ์* หรือศัพท์เชิงวิชาการ เช่น *เพศสัมพันธ์* หรือ *ช่องคลอด* และคำยืมในภาษาอังกฤษ เช่น *ออร์ัลเซ็กส์*

6.2.3 คำอุทาน

พบในการพูดของแพทย์เท่านั้น ซึ่งใช้คำว่า *แหม* ในการลดน้ำหนักความหมายของ ถ้อยคำให้อ่อนลง ในตัวอย่างที่ 58 และคำว่า *ไอ้โฮ* ในการเน้นความรู้สึกที่มีต่อข้อมูลที่ได้รับจากคำถามของผู้ฟัง ซึ่งสะท้อนถึงความยุ่งยากใจหรือลำบากใจที่จะตอบ ในตัวอย่างที่ 59 นี้

ตัวอย่างที่ 58 (ดูภาคผนวก หน้า 160)

55) พ 2 : แต่ของผม,เวลามันแข็งตัวนะสะคุณหมอ. มันจะเป็นเม็ดๆๆ. โสๆหงะคุณหมอ.

56) พ : **แหม!** มีทางเดียวละครับ. ต้องไปตรวจแหละ.

57) พ 2 : ต้องไปตรวจหรือครับ.

58) พ : สะ. ไม่งั้นมันบอกทาง,ทางวิทยุ,มัน, มันไม่เห็นหงะ.นะสะ. มันไม่รู้ว่าเป็นอะไร.

ตัวอย่างที่ 59 (ดูภาคผนวก หน้า 156)

2) พ : **ไอ้โฮ !**(หัวเราะ)___ อือ,คือ,ตอบอย่างเดียวนะคือ,ไม่ทราบว่ามันนี่เกิดอะไรขึ้นหนะนะ.เพราะว่า,จริงๆต้องตรวจปีศาจนะครับ.ดูว่ามีการติดเชื้อในระบบทางเดินปีศาจอะไรหรือ

เปล่านั้น แต่โดยทฤษฎีก็คือว่า, ถ้าเป็นหนองในแท้ณะ, ถ้าเป็นหนองในแท้เนี่ย. ต้องมีหนองนะชะ. คือ หนองจะมาเป็นแบบ, ชัน, เหลืองเลยนะชะ.....

6.2.4 คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ คือ การใช้ มั่ง

6.2.5 คำกริยา ได้แก่

- คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน ได้แก่ รู้สึกว่า, เรียกว่า, รู้สึกจะ และ จัดว่า
- คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์ ได้แก่ คง(จะ), น่า(จะ), อาจ(จะ) และสงสัยต้อง

6.2.6 คำวิเศษณ์ ได้แก่

- คำวิเศษณ์ลดน้ำหนัก รูปภาษาที่ใช้ คือ ค่อย, ประมาณ และ ค่อนข้าง
- คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย รูปภาษาที่พบ ได้แก่ มัก(จะ), เกือบ และ แน่นนอน

6.2.7 วลีต่างๆ ได้แก่

- นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ เช่น หลายอย่าง
- วลีเน้นน้ำหนักความหมาย เช่น จริงๆ(แล้ว)
- วลีแสดงการปรับหรือแก้ไขข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้า เช่น

ตัวอย่างที่ 60 (ดูภาคผนวก หน้า 159)

36) พ : อ้อ. คือส่วนใหญ่เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เลยเนี่ยชะ. ปัญหาการหลังเร็วของผู้ชายส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาอารมณ์นะชะ. คือปัญหาจิตใจนะ. ไม่ใช่. ยิ่งไงดิหยังชะ. คือ (หัวเราะ)ความตื่นเต้น. เอ้อ, งั้นชะ. คือ, เพราะว่า, ยิ่ง, ยิ่ง, อย่างนั้นชะ, เจอกันอาทิตย์ละครั้ง, สัปดาห์ละครั้งเนี่ยใช้ใหม่. หรือถ้าบางคนเดือนละครั้งเนี่ยยังมีปัญหาหลังเร็วได้ง่ายขึ้น.....

- วลีแสดงขอบเขตข้อมูลเท่าที่ทราบ ได้แก่ การใช้รูปภาษา เท่าที่ตามด้วยคำกริยา ดังนี้

ตัวอย่างที่ 61 (ดูภาคผนวก หน้า 161)

76) ม:อ่า, สำหรับทางการวิจัย, ทางการแพทย์.เท่าที่ดูก็คือว่า, ถ้าคุณมี, เรื่องของ, อ่า, การ, มี, มีอารมณ์ทางเพศนะครับ.แล้วก็ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมนะครับ.อ่า, ก็จะทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์.จิตใจดีนะครับ.เรียกว่าจะแสดงออกโดยการมี, อ่า, ดูแล้วเป็นเด็กกว่าวัยนะ ครับ.เอ่อ, นับ, นับเป็นสิบปีเลยนะครับ.ซึ่งอันนี้ก็, อ่า,ก็เท่าที่สังเกตดูก็, ก็, แค่นี้เป็นอย่างนั้นครับ.

- วิธีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ คือ รูปภาษา ใช้นิยม และอาจตามด้วยคำลงท้าย ฮะ
- วิธีแสดงการจบความหรือจบการให้ตัวอย่าง คือ อะไรต่างๆ, อะไรเนี่ยนะ และอะไรทำนองนี้เนี่ย
- วิเศษณ์วิธีแสดงความถี่ เช่น บางที, บางครั้ง หรือ หลายๆครั้ง
- วิเศษณ์วิธีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ เช่น โดยทั่วไป, ทั่วไป, ปกติแล้ว และ ทั่วไปโดยปกติ

6.2.8 ข้อความกำกับการสื่อสาร ได้แก่ การใช้ คือ/อย่างนั้นะ...

6.2.9 คู่ถ้อยคำถาม-คำตอบในผลัดเดียวกันของผู้พูด พบในผลัดการพูดของแพทย์ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 62 (ดูภาคผนวก หน้า 157)

11)พ : มีเท่านี้, ก็คงไม่มีอะไร.แต่ว่า, ใน, ในสูตรเค้าเรียกอะไรนะ. ตำรับห้องเต้.เคยอ่าน, อ่านพบเจอเหมือนกันนะ.บอกว่าเนี่ย, ถ้าเกิดว่าสามารถจะชลอ, เอ่อ, คือว่าไม่หลังได้เนี่ยนะ.จะมีอายุวัฒนะ, อะไรทำนองเนี่ย.

6.2.10 อนุพากย์หรือประโยคต่างๆ ได้แก่

- อนุพากย์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล เช่น เคยได้ทราบข้อมูลว่า, หากมีอาการทางเพศแต่ไม่หลัง, แล้วจะทำให้เป็นผลดีต่อ

สุขภาพ.แต่บางท่านบอกว่าเป็นผลเสีย.ไม่ทราบว่าจะข้อมูลอย่างไร
ใดทางการแพทย์ที่ถูกต้องคะ. (ดูภาคผนวก หน้า 161)

- อนุพากย์หรือประโยคบังคับที่ภาคแสดงที่ชัดเจน เช่น การพูดของแพทย์ซึ่งขึ้นต้นประโยคด้วย “ตอบอย่างเดียวก็คือ.ไม่ทราบว่าจะตอนนี้เกิดอะไรขึ้น...” (ดูภาคผนวก หน้า156)
- อนุพากย์หรือประโยคข้อความหมาย เช่น “...คือพยายามจับเอาอารมณ์ตรงนั้นให้ได้หะนะฮะ. แล้วก็, เอ้อ, ค่อยมาฝึกกับ, กับผู้หญิงจริงๆ. ก็คือกับแฟนกับภรรยาเนี่ยนะ...” (ดู ภาคผนวก หน้า 159)
- ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี เช่น

ตัวอย่างที่ 63 (ดูภาคผนวก หน้า 161)

76) พ: เอ้อ ข้อมูลทางการแพทย์ไม่.ไม่มีอะไร. เอ้อ, ไม่, ไม่ได้บอกในเรื่องนี้ไว้ นะครับ. อ่า, ที่, ที่คุณ, คุณสมชายฟังว่าถ้า, เก็บไว้แล้วไม่หลัง นะครับ..... จริงๆแล้ว, อ่า, ในเรื่องของทางการ. อ่า. สำหรับทางการวิจัย. ทางการแพทย์.เท่าที่ดูก็คือว่า. ถ้าคุณมี, เรื่องของ, อ่า, การ, มี, มีอารมณ์ทางเพศ นะครับ. แล้วก็ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม นะครับ.อ่า, ก็จะทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์. จิตใจดี นะครับ

- ประโยคสื่อความแบบกำปั้นทุบดิน

ในปริศนาเหตุการณ์สนทนาในรายการวิทยุนี้ พบว่า แพทย์ผู้ตอบปัญหา แสดงการกลบเกลื่อนอย่างชัดเจน ด้วยการไม่ได้อธิบาย หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ฟัง ในผลัดการสนทนาต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 64 (ดูภาคผนวก หน้า 162)

77) ผ: ค่ะ.คุณเอกชัยคะ. บุรุษอายุสี่สิบคะ. เรียนถามคุณหมอลว่า,ถ้าคุกรักบอกว่าเขาชอบการเล่าโลม. ในความเป็นจริงแล้วเขาหมายถึงอะไรคะ.

78) พ : อ่า.ก็. ก็. เขาคง.คงชอบอย่างนั้น นะครับ. เขาเลยบอกคุณอย่างนั้น นะครับ. อ่า. คง. ก็. ปกติ. อ่า. คุณเอกชัยผู้ชายใช้ไหมครับ.

79) ผ: ค่ะ. อายุสี่สิบคะ.

80) พ : อ่า.ก็ผู้หญิงทั่วไป. โดยปกติ. ใน.บทบาททางเพศ. อ่า. เวลาที่มีเพศสัมพันธ์โดยทั่วไปผู้หญิงเขาชอบแล้วโลมมากกว่า.อ่า. มากกว่าที่. อ่า. คือ. คือเขาชอบแล้วโลมนะครับ. อันนี้. โดยทั่วไป. ผู้หญิงทั่วไปเขาเป็นแบบนี้แหละครับ.

การตอบในลักษณะดังกล่าว ในผลัดที่ 78 และ 80 จัดว่าเป็นถ้อยคำแบบกำปั้นทุบดิน เพราะจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า แพทย์เลี้ยงที่จะกล่าวถึงรายละเอียดหรือขยายความหมายของคำว่า แล้วโลม โดยสรุปแล้ว ผู้ถามปัญหาข้อนี้ ก็ไม่ได้รับข้อมูลคำตอบในปริมาณที่มากเพียงพอแก่การเข้าใจ

- ประโยคแสดงการเปรียบเทียบ ได้แก่ ประโยคที่ใช้คำสันธาน เหมือนกับว่า
- ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ได้แก่ ประโยคเงื่อนไข ถ้า ...ถ้าสมมติว่า...
- ประโยคสื่อความในเชิงตลกหรือล้อเล่น พบในผลัดการพูดของแพทย์ เช่น

ตัวอย่างที่ 65 (ดูภาคผนวก หน้า 165)

128) พ : อืม,อา,ยัง,ยังไม่เห็นความสัมพันธ์กับโรคอะไรเลยนะฮะ.ยัง,ยัง,นั่งฟังอยู่นะ.ยัง,ยังเมมาอยู่เลยนะครับ.(ผู้ฟังหัวเราะ) คือมีปวดดวงอันฮะ.อา,อายุเท่าไรหรือนะครับ.

เนื่องจากแพทย์ยังวินิจฉัยโรคที่มีความสอดคล้องกับอาการที่ผู้ฟังถามยังไม่ได้ จึงเสริมคำตอบว่ายังไม่ทราบ ด้วยประโยค “ยังเมมาอยู่เลย” ซึ่งจากบริบท ผู้ฟังรายการหัวเราะเสียงดัง จึงตีความว่าเป็นการสื่อความในเชิงล้อเล่น ทำให้ผู้ฟังก็รู้สึกขัน

- ประโยคแบบไม่สมบูรณ์ เช่น การละส่วนที่เป็นนามของประโยคในผลัดต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 66 (ดูภาคผนวก หน้า 167)

171) พ : ครับ.ปกติดูยางอนามัยก็จะช่วย,ป้องกันโรคเอดส์อยู่แล้ว,โดยตัวของมันเองนะครับ.เพราะว่า,อ่า.มันช่วยทำให้,อ่า.ไม่มีการเสียดสีระหว่าง. โดยตรงนะครับ.

ปริศนาคำถามในรายการวิทยุนี้ พบว่า มีการละรูปภาษาบางส่วนในประโยคโดยเจตนาอยู่มาก เช่นเดียวกับในปริศนาคำถามในรายการโทรทัศน์

สำหรับปริศนาคำถามนี้ พบความถี่ของการกลบเกลื่อนทั้งหมด 223 ครั้ง และมีความถี่ของการใช้ รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อนชนิดต่างๆ 4 อันดับแรก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์ คง นำ อาจ ใช้ 45 ครั้ง
- 2) ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ใช้ 42 ครั้ง
- 3) คำกริยาอื่นๆ ใช้ 27 ครั้ง
- 4) คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย ค่อย และ ค่อนข้าง ใช้ 17 ครั้ง

ผู้วิจัยสรุปการกลบเกลื่อนในปริศนาคำถามในรายการวิทยุ ไว้ในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 สรุปการกลบเกลื่อนในการสนทนาเรื่องเพศในรายการวิทยุ

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	แทนที่	1.สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบไม่รวมผู้ฟัง
		2.สรรพนามบุรุษที่ 3 เขา /เค้า
	เพิ่ม	3.คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ
		4.คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน
		5.คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์
		6.คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย
		7.คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย
		8.วลีเน้นน้ำหนักความหมาย
		9.วลีแสดงการปรับหรือแก้ไขข้อความที่กล่าวมาก่อน
		10.วลีแสดงขอบเขตข้อมูลเท่าที่ทราบ
		11.อนุพจน์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
		12.อนุพจน์หรือประโยคบังคับที่ภาคแสดงที่ชัดเจน
		13.ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี
		14.ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์
ละเมิดเงื่อนไขเชิงปริมาณ	แทนที่	15.ประโยคสื่อความแบบกำปั้นทุบดิน

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
	เพิ่ม	16.วลีแสดงการจบความหรือหรือจบการให้ตัวอย่าง
ละเมิดเงื่อนไขเชิงความสอดคล้อง	เพิ่ม/ แทนที่	17.ประโยคสื่อความในเชิงตลกหรือล้อเล่น
ละเมิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ	แทนที่	18.คำรึหนู
		19.สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ
		20.นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ
		21.วิเศษณ์วลีแสดงความถี่
		22.วิเศษณ์วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ
	เพิ่ม	23.ประโยคแสดงการเปรียบเทียบ
		24.คำอุทาน
		25.วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ
		26.วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
		27.คู่ถ้อยคำถาม-คำตอบภายในผลัดเดียวของผู้พูด
		28.ข้อความกำกับการสื่อสาร
		29.อนุพจน์หรือประโยคซ้ำความหมาย
	ละ	30.ประโยคแบบไม่สมบูรณ์

6.3 ปริเฉทการสนทนาเรื่องเพศในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์

ปริเฉทการสนทนาในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ มีตัวแปรทางด้านปัจจัยปริเฉทต่างๆ เป็นดังนี้

ช่องทางการสื่อสาร : หนังสือพิมพ์

การเห็นหน้ากันของผู้ร่วมสนทนา : ไม่เห็นหน้ากัน

รูปแบบความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนา : แบบห่าง

ปริเฉทการสนทนาเรื่องเพศในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ มีการใช้รูปแบบภาษาที่แสดงการกลบเกลื่อนทั้งหมด 17 แบบ โดยเป็นกลไกการแทนที่รูปภาษา 5 แบบ กลไกการเพิ่มรูปภาษา 11 แบบ และอีก 1 แบบที่ใช้ทั้งกลไกการแทนที่รูปภาษาและการเพิ่มรูปภาษา ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่พบกลไกการลดรูปภาษาด้วยประโยคแบบไม่สมบูรณ์แต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาตามหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนาแล้ว พบว่า รูปแบบภาษาเหล่านี้จัดเป็นกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ละเมิดเงื่อนไขเพียง 2 ข้อเท่านั้น คือ เงื่อนไขเชิงคุณภาพ และเงื่อนไขเชิงรูปแบบ

สำหรับรายละเอียดของการใช้รูปภาษาต่างๆ ในแต่ละรูปแบบภาษา เป็นดังนี้

6.3.1 สรรพนาม

การใช้สรรพนามในปริศนาคถาการสนทนาในสถานการณ์นี้ ได้แก่ การใช้สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ เช่น *หลายคน บางคนบางท่าน และบางราย* ส่วนสรรพนามบุรุษที่ 1 เรา นั้น พบว่าแพทย์จะใช้เป็นแบบไม่รวมผู้พูด แต่ใช้เป็นสรรพนามเรียกผู้ถามปัญหาที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งพบอยู่ไม่มากนัก ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้แบบนี้ไม่สะท้อนถึงการกลบเกลื่อนแต่อย่างใด จึงไม่พิจารณาให้ เรา ในปริศนาคถาในรายการวิทยุเป็นการกลบเกลื่อน และไม่ปรากฏสรรพนามบุรุษที่ 3 เขา เพื่ออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลเลย

6.3.2 คำรึนหุประเภทต่างๆ

สำหรับปริศนาคถาในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ พบรูปภาพของคำรึนหุที่หลากหลายกว่าในโทรทัศน์ และวิทยุ ซึ่งนอกเหนือจากคำกว้างๆ เช่น *เพศสัมพันธ์ ร่วมเพศ หรือ ช่องคลอด* แล้ว ยังมีรูปภาพอื่นๆ เช่น *ปฏิบัติกิจทางเพศ ของลับ ที่ลับ* หรือ คำอุปสรรค เช่น *นกเขา แทน อวัยวะเพศชาย*

6.3.3 คำกริยา ได้แก่

- คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน ได้แก่ รูปภาพ *รู้สึกรู้ว่า, เรียกว่า, ดูเหมือน, ถือได้ว่า และ ถือว่า*
- คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุนุเคราะห์ ได้แก่ *คง(จะ), อาจ(จะ) และ น่า(จะ)*

6.3.4 คำวิเศษณ์ ได้แก่

- คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย ได้แก่ การใช้ *ประมาณ, ค่อย, ค่อนข้าง และ บ้าง*
- คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย ได้แก่ *มัก(จะ)*

6.3.5 สำนวน สุภาษิต คำพังเพย

ในสถานการณ์ปริศนาคถา พบการใช้สำนวน คำพังเพย หรือสุภาษิต อยู่พอสมควร ซึ่งแพทย์มักใช้เพื่อแสดงการเปรียบเทียบสิ่งที่กล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือใช้เพื่อแทนคำอธิบายอย่างใดอย่างหนึ่ง รูปแบบภาษาที่พบ เช่น *สุภาษิต ชิงสุกก่อนห่าม คำพังเพย กิ่งทองใบหยก ทางสองแพร่ง เป็นต้น*

ตัวอย่างที่ 67 การใช้คำพังเพย กึ่งทองใบหยก ในผลัดต่อไปนี้ (ดูภาคผนวก หน้า 184)

เวลาที่มีเพศสัมพันธ์คุณอยากให้แฟนใช้ความรุนแรง และชอบฝันหรือจินตนาการว่าถูกขืนใจจากชายหลายคน อาการของคุณเข้าข่ายชอบความรุนแรง (Masochism) ซึ่งเป็นความผิดปกติทางจิตอย่างหนึ่ง บุคคลเหล่านี้ ถ้าแต่งงานกับพวกชาตินิสต์จะเหมือนกึ่งทองใบหยกทีเดียว

6.3.6 วลีต่างๆ ได้แก่

- นามวลีแบบไม่ใช่เฉพาะ เช่น อะไรบางอย่าง หรือ บางชนิด
- วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ พบว่า แพทย์มีการใช้รูปภาษา ไม่ใช่หรือ
- วิเศษณ์วลีแสดงความถี่ ได้แก่ รูปภาษา บางครั้ง, นานๆครั้ง หรือ บางที

6.3.7 อนุภาคหรือประโยคต่างๆ ได้แก่

- อนุภาคอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล เช่น มุขยประโยคอ้างอิงข้อมูลจากผู้อื่น ใน “มีผู้กล่าวกันว่า คนที่มีการร่วมเพศบ่อยๆ ทั้งหญิงชายจะ อายุสั้น จริงเท็จแค่ไหนอย่างไร” (ดูภาคผนวก หน้า 177)
- ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี พบว่ามีการใช้มุขยประโยคอ้างที่มาตามหลักการแพทย์ เช่น

ตัวอย่างที่ 68 (ดูภาคผนวก หน้า 179)

ทางออกอีกแบบหนึ่งคือการช่วยตัวเอง ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้พิสูจน์แล้วว่า ไม่มีอันตรายแก่ร่างกาย เช่น โรคประสาท สมองพิการ สายตาสั้น โรคหัวใจ หมดสมรรถภาพทางเพศ เพียงแต่ ทำให้พอเหมาะพอควรไม่ถึงกับหมกมุ่นมากเกินไป

- ประโยคแสดงความเปรียบเทียบอุปลักษณะ การกลบเกลื่อนโดยใช้ประโยคแบบอุปลักษณะนี้ ในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ จะมีอยู่พอสมควร ตัวอย่างเช่น การใช้ประโยค “ไม่มีการแตะเบรกบ่อย ๆ” เพื่อหมายความถึง

การรู้จักหยุด หรือควบคุมอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น ในผลัด
การตอบของแพทย์ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 69 (ดูภาคผนวก หน้า 183)

ตอนวัยรุ่นช่วยตัวเองบ่อย ๆ ขึ้นอยู่กับช่วยตัวเองเร็วมากมัย บางคนรีบเร่ง 1-2 นาทีหลัง โดยไม่มี
จินตนาการ และไม่มีการแตะเบรกบ่อย ๆ ก็จะติดพฤติกรรมเร่งร้อน ทำให้ไม่สามารถควบคุม
อารมณ์ตัวเองได้ จึงต้องหลังเร็วทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ต้องได้รับการแนะนำจากแพทย์และฝึกฝน
กันใหม่

- ประโยคแสดงการเปรียบเทียบ ในปริจเจทนี้ จะพบประโยคที่มี
คำสันธาน เช่น เหมือนกับ เหมือน หรือ เปรียบเสมือน เช่น

ตัวอย่างที่ 70 ผลัดการตอบของแพทย์ (ดูภาคผนวก หน้า 178)

การร่วมเพศบ่อยเปรียบเสมือนคนนอนกลางวัน บ่อยครั้งนาน ๆ ไปก็จะเบื่อได้เช่นกัน ความ
พอดีตามอายุตามสุขภาพเป็นส่วนสำคัญ วัย 70 - 80 ได้ร่วมเพศ 2 ครั้งต่อเดือน ถือได้ว่าเป็นเรื่อง
ปกติ แสดงถึงสุขภาพพวยังแข็งแรง

- ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ได้แก่ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย
สมมติ(ว่า) หรือ ประโยคเงื่อนไข ถ้า...
- ประโยคแสดงการแย้งหรือผ่อนน้ำหนักข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้า
เช่น ในผลัดการตอบของแพทย์ มีการแย้งข้อมูลที่กล่าวว่าผู้ถาม
ควรไปปรึกษาจิตแพทย์ ด้วยประโยคถัดมาที่มีสันธาน แต่ มา
เชื่อม คือ "กรณีของคุณควรปรึกษาจิตแพทย์ แต่ไม่ได้หมายความว่า
คุณเป็นบ้าหรือโรคจิตนะครับ" (ดูภาคผนวก หน้า
184)

สำหรับความถี่ของการกลบเกลื่อนในปริจเจทชนิดนี้ พบว่า ทั้งหมด 263 ครั้ง และม
ความถี่ของการใช้รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อนชนิดต่างๆ 4 อันดับแรก เรียงตามลำดับจาก
มากไปน้อย ดังนี้

- 1) คำรึนหูต่างๆ ใช้ 52 ครั้ง
- 2) ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ใช้ 41 ครั้ง

- 3) คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์ คง นำ อาจ ใช้ 39 ครั้ง
- 4) สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ บางคน บางท่าน บางราย ใช้ 21 ครั้ง

ผู้วิจัยสรุปการกลบเกลื่อนที่พบในปริศนาคถาการสนทนาเรื่องเพศในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ ไว้ในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 สรุปการกลบเกลื่อนในการสนทนาเรื่องเพศในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไวยากรณ์	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	
จะเกิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	แทนที่	1.ประโยคแสดงความเปรียบเทียบอุปลักษณ์	
	เพิ่ม/แทนที่	2.สำนวน สุภาษิต คำพังเพย	
	เพิ่ม		3.คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน
			4.คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์
			5.คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย
			6.คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย
			7.วลีเน้นน้ำหนักความหมาย
			8.อนุพจน์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
			9.ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี
			10.ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์
			11.ประโยคแสดงการแย้งหรือผ่อนน้ำหนักข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้า
จะเกิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ	แทนที่	12.สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ	
		13.คำร่ำนุ	
		14.นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ	
		15.วิเศษณ์วลีแสดงความถี่	
	เพิ่ม		16.ประโยคแสดงการเปรียบเทียบ
			17.วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

6.4 ปริจเฉทการสนทนาเรื่องเพศในอินเทอร์เน็ต

ปริจเฉทการสนทนาในอินเทอร์เน็ต มีตัวแปรทางด้านปัจจัยปริจเฉทต่างๆ เป็นดังนี้

ช่องทางการสื่อสาร : อินเทอร์เน็ต

การเห็นหน้ากันของผู้ร่วมสนทนา : ไม่เห็นหน้ากัน

รูปแบบความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนา : แบบห่างมาก

ปริจเฉทการสนทนาเรื่องเพศในอินเทอร์เน็ต มีการใช้รูปแบบภาษาที่แสดงการกลบเกลื่อนทั้งหมด 24 แบบ แบ่งเป็นกลไกการแทนที่รูปภาษา 7 แบบ กลไกการเพิ่มรูปภาษา 15 แบบ กลไกการละรูปภาษา 1 แบบ และอีก 1 แบบที่ใช้ทั้งกลไกการแทนที่รูปภาษาและการเพิ่มรูปภาษา และรูปแบบภาษาเหล่านี้ จัดเป็นกลไกวิธีการกลบเกลื่อนที่ละเมิดหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนาครบทั้ง 4 ข้อ

สำหรับรูปภาษาต่างๆ ที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบภาษา เป็นดังต่อไปนี้

6.4.1 สรรพนาม

พบว่า มีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เเรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง และ สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ เช่น บางคน

6.4.2 คำรึนหุประเภทต่างๆ

สำหรับคำรึนหุในอินเทอร์เน็ต นอกเหนือจากที่เป็นประเภทเดียวกันกับที่ใช้ในปริจเฉทอื่นๆแล้ว ยังพบว่า คำรึนหุเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นคำย่อ เช่น พสพ. แทน *เพศสัมพันธ์* หรือ ช.ต.อ. แทน *ช่วยตัวเอง* เป็นต้น และพบคำยืมที่เป็นภาษาอังกฤษ อยู่มากกว่าที่พบในปริจเฉทประเภทอื่น เช่น sperm, semen, sex ,oral sex เป็นต้น

6.4.3 คำอุทาน พบว่ามีการใช้คำอุทาน เช่น *แหม* เพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก หรือต้องการเน้นน้ำหนักความหมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 71 (ดูภาคผนวก หน้า198)

อีกอย่างหนึ่งเวลาใกล้ถึงจุดสุดยอดแล้วต้องรีบเอาออกนี่

แหม ! มันเสียความรู้สึกที่ตึจจริงๆ แทนที่พอจะออกแล้วแล้วก็

ปล่อยให้มันได้แบบเต็มที่ แต่กลับต้องมาวาร์ปดึงออกซะนี่....

6.4.4 คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ คือ มั่ง

6.4.5 คำกริยา ได้แก่

- คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน ได้แก่ รู้สึก(ว่า), คิดว่า, เชื่อว่า, และ ถือว่า
- คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์ ได้แก่ คง(จะ), อาจ(จะ) น่า(จะ)และ สงสัยว่า

6.4.6 คำวิเศษณ์ ได้แก่

- คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย เช่น ประมาณ,ค่อนข้าง,แทบ และ บ้าง
- คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย เช่น จริงๆ และ มัก(จะ)

6.4.7 วลีต่างๆ ได้แก่

- นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ ได้แก่ การใช้ อะไรบางอย่าง
 - วลีลดน้ำหนักความหมาย ได้แก่ การใช้ เท่านั้นเอง และ ก็แค่นั้นเอง
 - วลีเน้นน้ำหนักความหมาย จริงๆแล้ว, จริงๆนะ และ แทบทั้งนั้น
 - วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ได้แก่ ไช้ไหม และ จริงไหม
 - วิเศษณ์วลีแสดงความถี่ เช่น และแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ พบว่า มีการใช้ โดยมากแล้ว และโดยปกติแล้ว
 - วลีแสดงการสรุปสาระหรือใจความสำคัญ เช่น การใช้ วลี บอกได้ง่ายๆ ในประโยค
- “บอกได้ง่ายๆเลย เขากลัวหมอ อาย กลัวจะต้องเจ็บหรือต้องรักษา ก็แค่นั้นเองละครับ” (ดูภาคผนวก หน้า 191)**

6.4.8 อนุพากย์หรือประโยคต่างๆ ได้แก่

- อนุพากย์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล เช่น “เคยอ่านใน กระทั่งเก่า มีคนบอกว่า...”
- ประโยคแสดงความเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ สำหรับปริศนาใน อินเทอร์เน็ตนี้ พบการใช้ประโยคแบบอุปลักษณ์อยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบ การมีเพศสัมพันธ์ กับ สิ่งใดสิ่ง หนึ่ง เช่น ทำศึก ทำงาน ทำการบ้าน ฯลฯ

ตัวอย่างต่อไปนี้เป็น เปรียบ อวัยวะเพศชาย เป็น น่องชาย และการมีเพศสัมพันธ์ เป็น การทำงาน

ตัวอย่างที่ 72 (ดูภาคผนวก หน้า 190)

ผลัดการถาม/ตั้งประเด็น :

คุณwebmaster/คุณผู้ชายคะ ช่วยตอบด้วยคะ

อยากรู้ว่าผู้ชายที่น้องชายไม่สามารถทำงานได้ ไม่ทราบสาเหตุ ไม่ยอมไปหาหมอ บอกว่า ถ้า ชาติ sex แล้วตายให้มันรู้ไป เป็นตอนอายุ 34 ปี ตอนนี้อายุ 38 ปี เขามีความคิดอย่างไรคะ

- ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ได้แก่ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย สมมติว่า หาก.. และประโยคเงื่อนไข ถ้า...
- ประโยคแสดงการแย้งหรือผ่อนน้ำหนักข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้า เช่น การแสดงความคิดเห็นก่อน แล้วตามด้วยประโยคที่มี สันธาน เพียงแต่ เพื่อผ่อนน้ำหนักของความคิดเห็นในประโยค แรกให้ดูเบาลงไป ดังนี้

ตัวอย่างที่ 73 (ดูภาคผนวก หน้า 188)

ผลัดการถาม/ตั้งประเด็น : ว่าแต่ว่า จริงหรือที่ผู้ชายส่วนใหญ่ชอบ ข.ต.อ.

ผลัดการตอบ/แสดงความเห็น : คิดว่าเป็นธรรมชาติของบุุคคล ไม่ว่าจะชายหรือหญิง ก็ได้ทั้งนั้น เพียงแต่ว่าจะมากหรือน้อย ขึ้นกับระดับคุณธรรมในจิตใจ โดยส่วนตัวคิดว่าควรจะมีการเปิดเผย เรื่องพวกนี้บ้าง...

- ประโยคสื่อความหมายแบบอ้อมค้อม ได้แก่ การใช้ประโยค แสดงการขอโทษ ก่อนการกล่าวประโยคหลัก เช่น ผลัดการถาม

“ขอโทษนะ ถ้าไม่เหมาะสม แต่อยากทราบมาก เพื่อนชวนไปเที่ยว...” (ดูภาคผนวก หน้า 201)

- ประโยคแบบไม่สมบูรณ์ สำหรับในปัจเจกการสนทนาในอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้ใช้ภาษามีการละรูปภาษาส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค โดยการพิมพ์เครื่องหมาย ... เพื่อเลี้ยงที่จะให้รูปภาษาหนึ่งๆ เช่น

ตัวอย่างที่ 74 (ดูภาคผนวก หน้า 191)

ทำไมเขาไม่ยอมรับความจริงว่า...ใช้ไม่ได้ค่ะ

จากปริบท ผู้ตั้งกระทู้ เลียงรูปภาษาที่เป็นคำนาม ซึ่งหมายความถึง อวัยวะเพศชาย โดยการละเอาไว้ ซึ่งแสดงด้วยเครื่องหมาย ...

ผลการจแนงนับอัตราการกลบเกลื่อนในปัจเจกการสนทนาในอินเทอร์เน็ต พบความถี่ในการกลบเกลื่อนเพียง 177 ครั้ง โดยมีความถี่ของการใช้กลไกภาษาแสดงการกลบเกลื่อนชนิดต่างๆ 4 อันดับแรก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ ใช้ 39 ครั้ง
- 2) คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์ คง นำ อาจ ใช้ 37 ครั้ง
- 3) คำอื่นหูต่างๆ ใช้ 33 ครั้ง
- 4) สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง ใช้ 11 ครั้ง

ผู้วิจัยสรุปการกลบเกลื่อนที่พบในปัจเจกชนิดนี้ ไว้ในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 สรุปการกลบเกลื่อนในการสนทนาเรื่องเพศในอินเทอร์เน็ต

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
จะเมตเสือบไซเชิงคุณภาพ	แทนที่	1.สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง
		2.ประโยคแสดงความเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์
	เพิ่ม	4.คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ
		5.คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน
		6.คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไภภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	เพิ่ม	7. คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย
		8. คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย
		9. วลีลดน้ำหนักความหมาย
		10. วลีเน้นน้ำหนักความหมาย
		11. อนุพจน์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
		12. ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์
		13. ประโยคแสดงการแย้งหรือผ่อนน้ำหนักข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้า
ละเมิดเงื่อนไขเชิงปริมาณ	เพิ่ม	14. วลีแสดงการสรุปสาระหรือใจความสำคัญ
ละเมิดเงื่อนไขเชิงสอดคล้อง	เพิ่ม/แทนที่	15. ประโยคสื่อความในเชิงตลกหรือ ล้อเล่น
ละเมิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ	แทนที่	16. สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ
		17. คำรึนหู
		18. นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ
		19. วิเศษณ์วลีแสดงความถี่
		20. วิเศษณ์วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ
	เพิ่ม	21. คำอุทาน
		22. วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ
		23. วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
		24. ประโยคสื่อความหมายแบบอ้อมค้อม
	ละ	25. ประโยคแบบไม่สมบูรณ์

6.5 สรุป

ผลการศึกษากลวิธีการกลบเกลื่อนในแต่ละสถานการณ์ปริจเฉท พบว่าปริจเฉทในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ มีกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ละเมิดเงื่อนไขของหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนา เพียง 2 เงื่อนไขเท่านั้น คือเงื่อนไขเชิงคุณภาพ และเชิงรูปแบบ ในขณะที่อีก 3 ปริจเฉท มีกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ละเมิดเงื่อนไขครบทั้ง 4 เงื่อนไข

ในแต่ละปริจเฉท จะมีความแตกต่างกันในเชิงปริมาณ ของจำนวน รูปแบบภาษารูปภาษาต่างๆที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบภาษา อัตราการกลบเกลื่อน และความถี่สูงสุดของการใช้รูปแบบภาษา ดังจะสรุปได้ดังนี้

6.5.1 ความแตกต่างทางด้านจำนวนรูปแบบภาษา

จากจำนวนรูปแบบภาษาทั้งหมดที่พบในงานวิจัยนี้ 39 แบบ ผู้ร่วมสนทนาในรายการวิทยุ และผู้ร่วมสนทนาในรายการโทรทัศน์มีการเลือกใช้รูปแบบภาษาที่หลากหลาย ในจำนวนที่เท่ากัน รองลงมาคือผู้ร่วมสนทนาในอินเทอร์เน็ต ส่วนผู้ร่วมสนทนาในหนังสือพิมพ์ใช้น้อยที่สุด สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 13 ความแตกต่างทางด้านจำนวนรูปแบบภาษา

ประเภทการสนทนา	จำนวนรูปแบบภาษา (แบบ)				รวมจำนวนรูปแบบภาษา (แบบ)
	แทนที่	เพิ่ม	ละ	แทนที่/เพิ่ม	
ในรายการทางโทรทัศน์	9	18	1	2	30
ในรายการวิทยุ	8	20	1	1	30
ในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์	5	11	-	1	17
ในอินเทอร์เน็ต	7	15	1	1	24

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีรูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อนอยู่ 13 แบบที่มีการนำไปใช้ในทุกประเภทการสนทนา ได้แก่ 1) คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ 2) คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน 3) คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์ 4) คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย 5) คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย 6) วลีเน้นน้ำหนักความหมาย 7) อนุพากย์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล 8) สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ 9) คำรึ้นหู 10) นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ 11) วิเศษณ์วลีแสดงความถี่ 12) วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ และ 13) ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์

รูปแบบภาษาที่ใช้ในแต่ละประเภท ผู้วิจัยได้แสดงการเปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 14 นี้

ตารางที่ 14 ความแตกต่างของรูปแบบภาษาที่ใช้ในแต่ละประเภท

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	ประเภทการสนทนา			
			ในรายการโทรทัศน์	ในรายการวิทยุ	ในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์	ในอินเทอร์เน็ต
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	แทนที่	1. สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา				
		- แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง	✓	-	-	✓
		- แบบไม่รวมผู้ฟัง	-	✓	-	-
		2. สรรพนามบุรุษที่ 3 เขา /เค้า	✓	✓	-	-
	เพื่ออ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล					
	3. ประโยคสื่อความหมายเกินจริง	✓	✓	-	-	
	4. ประโยคแสดงความเปรียบแบบอุปลักษณ์	✓	-	✓	✓	
	แทนที่/เพิ่ม	5. คำนวน สุภาษิต คำพังเพย	✓	-	✓	-
		เพิ่ม	6. คำลงท้ายแสดงความไม่แน่ใจ	✓	✓	✓
	7. คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน		✓	✓	✓	✓
	8. คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณูเคราะห์		✓	✓	✓	✓
	9. คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย		✓	✓	✓	✓
	10. คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย		✓	✓	✓	✓
	11. วลีลดน้ำหนักความหมาย		-	-	-	✓
	12. วลีเน้นน้ำหนักความหมาย		✓	✓	✓	✓
13. วลีแสดงการปรับหรือแก้ไขข้อความที่กล่าวมาก่อน	✓		✓	-	-	
14. วลีแสดงขอบเขตข้อมูลเท่าที่ทราบ	-		✓	-	✓	
15. อนุภาคยอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล	✓		✓	✓	✓	
ละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ	เพิ่ม					

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไก ภาษา	รูปแบบภาษาแสดง การกลบเกลื่อน	ประเภทการสนทนา			
			ในรายการ โทรทัศน์	ในรายการ วิทยุ	ในคอลัมน์ ถาม-ตอบใน หนังสือพิมพ์	ใน อินเทอร์เน็ต
ละเมิดเงื่อนไขเชิง คุณภาพ	เพิ่ม	16. อนุพากย์หรือประโยคบังคับ ภาคแสดงที่ชัดเจน	✓	✓	-	-
		17. ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จ จริงตามหลักการหรือทฤษฎี	✓	✓	✓	-
		18. ประโยคแสดงการสมมติ สถานการณ์	✓	✓	✓	✓
		19. ประโยคแสดงการแย้งหรือ ผ่อนน้ำหนักข้อมูลทีกล่าวมาก่อน หน้า	-	-	✓	✓
		20. ประโยคสื่อความหมายตรง กันข้าม	-	-	-	✓
		21. ประโยคสื่อความแบบ กำปั้นทุบดิน	-	✓	-	-
ละเมิดเงื่อนไขเชิง ปริมาณ	เพิ่ม	22. วลีแสดงการสรุปสาระ หรือ ใจความสำคัญ	✓	-	-	-
		23. วลีแสดงการจบความหรือ จบการให้ตัวอย่าง	✓	✓	-	✓
		24. ประโยคสื่อความในเชิงตลก หรือล้อเล่น	✓	✓	-	✓
ละเมิดเงื่อนไขเชิง รูปแบบ	แทนที่/ เพิ่ม	25. สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ	✓	✓	✓	✓
26. คำรึนหู		✓	✓	✓	✓	
27. นามวลีแบบไม่ชี้เฉพาะ		✓	✓	✓	✓	
28. วิเศษณ์วลีแสดงความดี		✓	✓	✓	✓	
29. วิเศษณ์วลีแสดงการกล่าว อย่างกว้างๆ		✓	✓	-	✓	
30. รหัสภาษาไทยสลับกับ ภาษาอังกฤษ		✓	-	-	-	
31. คำอุทาน เน้นความสำคัญ หรือลดน้ำหนักของข้อมูล	✓	✓	-	✓		

กลวิธีการกลบเกลื่อน	กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	ประเภทการสนทนา			
			ในรายการโทรทัศน์	ในรายการวิทยุ	ในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์	ในอินเทอร์เน็ต
ละเมิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ	เพิ่ม	32.วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ	✓	✓	-	✓
		33.วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	✓	✓	✓	✓
		34.ข้อความกำกับการสื่อสาร	✓	✓	-	-
		35.คู่ถ้อยคำถาม-คำตอบภายในผลัดเดียวของผู้พูด	✓	✓	-	-
		36.อนุพจน์หรือประโยคซ้ำความหมาย	✓	-	-	-
		37.ประโยคสื่อความหมายแบบอ้อมค้อม	✓	-	-	✓
		38.ประโยคแสดงการเปรียบเทียบ	-	✓	✓	-
		ละ	39. ประโยคแบบไม่สมบูรณ์	✓	✓	-

6.5.2 ความแตกต่างของรูปภาษาที่ปรากฏ

ถึงแม้ประเภทต่างๆ จะมีการกลบเกลื่อนโดยใช้บางรูปแบบภาษาที่เป็นชนิดเดียวกัน แต่ก็พบว่า อาจจะมีการปรากฏของรูปภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ ผู้วิจัยได้สรุปไว้ 14 รูปแบบภาษา เพื่อให้เห็นภาพความหลากหลายที่เหมือนหรือต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 15 ความแตกต่างของรูปภาษาที่ปรากฏในแต่ละรูปแบบภาษา

กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	รูปภาษาที่ปรากฏในประเภทการสนทนา			
		ในรายการโทรทัศน์	ในรายการวิทยุ	ในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์	ในอินเทอร์เน็ต
แทนที่	1. สรรพนามบุรุษที่ 1	เรา พวกเขา ตัวเรา	เรา	-	เรา

กลไกลภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	รูปภาษาที่ปรากฏในปริจเจตการสนทนา			
		ในรายการโทรทัศน์	ในรายการวิทยุ	ในคอลัมน์ถามตอบในหนังสือพิมพ์	ในอินเทอร์เน็ต
แทนที่	2. สรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ	หลายคน, บางท่าน, บางคน	บางท่าน, บางคน, หลายท่าน	หลายคน, บางท่านบางคน, บางราย	บางคน
	3. วิเศษณ์วลีแสดงความถี่	บางที	บางที, บางครั้ง	บางที, บางครั้ง, นานๆครั้ง	บางที
	4. อนุพากย์อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล	เขา/เค้าบอกว่า, ที่เขาว่ากันว่า	เขา/เค้าบอกว่า, เคยได้ทราบข้อมูลว่า	เขา/เค้าบอกว่า	เขา/เค้าบอกว่า, มีคนบอกว่า
เพิ่ม	5. คำกริยาแสดงการกลบเกลื่อน	รู้สึก, คิดว่า, ถือว่า, เรียกว่า	รู้สึก, เรียกว่า, รู้สึกจะ, จัดว่า	รู้สึก, ถือว่า, เรียกว่า, ถือได้ว่า, ดูเหมือน(ว่า)	รู้สึก, คิดว่า, เชื่อว่า, ถือว่า,
	6. คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถานุเคราะห์	คง(จะ), อาจ(จะ), สงสัยว่า,	คง(จะ), อาจ(จะ), น่า(จะ)สงสัยต้อง	คง(จะ), อาจ(จะ), น่า(จะ)	คง(จะ), อาจ(จะ), น่า(จะ)
	7. คำวิเศษณ์ลดน้ำหนักความหมาย	ประมาณ, ค่อย	ประมาณ, ค่อย, ค่อนข้าง, แถวๆ	ประมาณ, ค่อย, บ้าง, ค่อนข้าง, เข้าข่าย	ประมาณ, ค่อนข้าง, แทบ, บ้าง, เข้าข่าย
	8. คำวิเศษณ์เน้นน้ำหนักความหมาย	มัก(จะ), จริงๆ, แน่นนอน, แน่ๆ,	มัก(จะ), จริงๆ, แน่นนอน, เกือบ	มัก(จะ), จริงๆ	มัก(จะ), จริงๆ, เกือบ
	9. วลีแสดงการกล่าวอย่างกว้างๆ	โดยทั่วไป (แล้ว), ทั่วไป	โดยทั่วไป (แล้ว), ทั่วไป, ปกติ(แล้ว), ทั่วไปโดยปกติ	-	โดยมากแล้ว, โดยปกติแล้ว
	10. วลีเน้นน้ำหนักความหมาย	จริงๆแล้ว	จริงๆแล้ว, ที่จริง(แล้ว)	จริงๆแล้ว	จริงๆแล้ว, ...จริงๆนะ, ...แทบทั้งนั้น
	11. วลีแสดงการสรุปสาระหรือใจความสำคัญ	เอาง่ายๆนะ, เขาเป็นว่า, เขาสรุปอย่างนี้เลย	-	-	บอกได้ง่ายๆเลย

กลไกภาษา	รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน	รูปภาษาที่ปรากฏในปริจเจตการสนทนา			
		ในรายการโทรทัศน์	ในรายการวิทยุ	ในคอลัมน์ถามตอบในหนังสือพิมพ์	ในอินเทอร์เน็ต
เพิ่ม	12. วลีท้ายประโยคแบบคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	ใช่ใหม่,จริงใหม่	ใช่ใหม่,จริงใหม่	ไม่ใช่หรือ	ไม่ใช่หรือ
	13. ประโยคอ้างความเป็นข้อเท็จจริงตามหลักการหรือทฤษฎี	โดยข้อเท็จจริงก็คือ	โดยทฤษฎีก็คือ, สำหรับทางการแพทย์...,ตามหลัก	ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้พิสูจน์แล้วว่า...	-
	14. ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์	ถ้า,ถ้าเกิดว่า, ถ้าสมมติว่า, สมมติว่า	ถ้า,ถ้าเกิดว่า, ถ้าสมมติว่า, สมมติว่า,หาก, ถ้าเมื่อ	ถ้า,หาก	ถ้า, สมมติว่า, หาก,ถ้า บังเอิญ, ถ้าหาก

6.5.3 ความแตกต่างของอัตรากลบเกลื่อน

จากความถี่ของการกลบเกลื่อนที่พบในภาพรวมทั้งหมด 922 ครั้ง หรือคิดเป็นอัตราการกลบเกลื่อนประมาณ ร้อยละ 3.87 เมื่อพิจารณาในแต่ละปริจเจต จะมีอัตราการกลบเกลื่อนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 16 ความแตกต่างของอัตราการกลบเกลื่อนในแต่ละปริจเจต

ปริจเจตการสนทนา	ความยาวของข้อมูลปริจเจต (คำ)	ความถี่ของการกลบเกลื่อน (ครั้ง)	อัตราการกลบเกลื่อน (ร้อยละ)
ในรายการทางโทรทัศน์	5,168	259	5.01
รายการวิทยุ	6,530	223	3.42
คอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์	7,525	263	3.36
ในอินเทอร์เน็ต	4,282	177	4.13

6.5.4 อัตราการใช้รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อนสูงสุด

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า รูปแบบภาษาที่ถูกนำมาใช้ในความถี่ที่สูง ในทุกสถานการณ์ของประเภทการสนทนา ได้แก่ คำรึนหุประเภทต่างๆ ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ และคำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์

สำหรับรูปแบบภาษาที่มีการใช้ในความถี่สูงสุด จะต่างกันในแต่ละประเภท กล่าวคือ ประเภทการสนทนาในรายการโทรทัศน์จะใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูดผู้ฟัง ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ร่วมสนทนา อาจจะแสดงถึงความเป็นเพื่อนกับผู้ร่วมสนทนาด้วยกันและกับผู้ชมรายการด้วย จึงเลือกใช้รูปภาษาที่ทำให้รู้สึกว่ทั้งผู้พูดผู้ฟังเป็นกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น เรื่องราวหรือปัญหาต่างๆที่พูดคุยกัน จึงเป็นเรื่องของกลุ่ม มิใช่เรื่องของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น

ส่วนประเภทการสนทนาในรายการวิทยุ พบว่า ความถี่สูงสุดคือการใช้คำกริยานุเคราะห์บอกอรรถาณุเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่า มักเป็นการใช้ในผลัดการสนทนาของแพทย์ ซึ่งสังเกตได้ว่าการซักถามอาการหรือถาม-ตอบปัญหาต่างๆ ผ่านทางโทรศัพท์ ซึ่งมีข้อจำกัดเรื่องของเวลา ย่อมเป็นการยากที่จะอธิบายหรือให้รายละเอียดต่างๆ และการไม่เห็นตัวตนจริงๆของคนไข้ ก็ทำให้แพทย์เกิดความไม่แน่ใจ จึงมักจะใช้การคาดเดา หรือสันนิษฐานในการให้ข้อมูลคำตอบ

ประเภทการสนทนาในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์ใช้คำรึนหุประเภทต่างๆ ในความถี่สูงสุด เนื่องจากลักษณะของการสื่อสาร ทั้งผู้ถามปัญหาและแพทย์จะให้ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง คือผู้ถามเล่าอาการ หรือปัญหาของตน แล้วจึงถามคำถาม ส่วนแพทย์ก็ตอบปัญหาไปตามหลักวิชาการ ซึ่งไม่ค่อยมีการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวออกไป การกลบเกลื่อนจึงมักจะใช้คำรึนหุมาแทนที่คำต้องห้าม เพื่อทำให้สิ่งที่กล่าวดูสุภาพ

ส่วนประเภทการสนทนาในอินเทอร์เน็ตนั้น ใช้ประโยคแสดงการสมมติสถานการณ์ในความถี่สูงสุด จากข้อมูลพบว่า ผลัดในการสนทนาของผู้ใช้ภาษาบางคนจะค่อนข้างยาว มีการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆที่มีการตั้งประเด็นขึ้นมา โดยเพิ่มเติมข้อมูลที่สมมติขึ้น หรือบางคนก็พูดเรื่องที่ละเอียดอ่อนมากๆ ซึ่งเสี่ยงต่อการถูกวิจารณ์หรือตำหนิได้โดยง่าย เลยใช้การสมมติเสมือนว่าเรื่องที่พูดนั้น ไม่จริง หรือยังไม่เกิดขึ้น

ผู้วิจัย สรุปรูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อนที่พบในข้อมูล ซึ่งมีความถี่ของการใช้ที่สูงสุด 4 อันดับแรก ไว้ดังนี้

ตารางที่ 17 ความถี่ในการใช้รูปแบบภาษาแสดงการกลบเกลื่อน

อันดับ	ปริจเฉทในรายการโทรทัศน์		ปริจเฉทในรายการวิทยุ		ปริจเฉทในคอลัมน์ถาม-ตอบในหนังสือพิมพ์		ปริจเฉทในอินเทอร์เน็ต	
	รูปแบบภาษา	ความถี่ (ครั้ง)	รูปแบบภาษา	ความถี่ (ครั้ง)	รูปแบบภาษา	ความถี่ (ครั้ง)	รูปแบบภาษา	ความถี่ (ครั้ง)
1	สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูด ผู้ฟัง	51	คำกริยานุเคราะห์ บอกรรรถา นุเคราะห์	45	คำรึนหู	52	ประโยคแสดงการ สมมติสถานการณ์	39
2	ประโยคแสดงการ สมมติสถานการณ์	32	ประโยคแสดงการ สมมติสถานการณ์	42	ประโยคแสดงการ สมมติสถานการณ์	41	คำกริยานุเคราะห์ บอกรรรถา นุเคราะห์	37
3	คำกริยานุเคราะห์ บอกรรรถา นุเคราะห์	20	คำรึนหู	27	คำกริยานุเคราะห์ บอกรรรถา นุเคราะห์	39	คำรึนหู	33
4	คำรึนหู	18	คำวิเศษณ์ ลด น้ำหนัก ความหมาย	17	สรรพนามแบบ ไม่ใช่เฉพาะ	21	สรรพนามบุรุษที่ 1 เรา แบบรวมผู้พูด ผู้ฟัง	11

สำหรับบทต่อไป ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการกลบเกลื่อนกับตัวแปร ปัจจัยปริจเฉท เพื่อตอบสมมติฐานในข้อที่เกี่ยวกับตัวแปรด้านระยะห่างของความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนา และปัจจัยเรื่องการเห็นหน้ากันหรือไม่เห็นหน้ากันของผู้ร่วมสนทนา